

חלפה שנה למותו של נתן אלתרמן, משורר ה"אקטואליה".
 שיר שנכתב לפני למעלה מעשרים שנה, האין טעמו עומד
 עד כה?

שיחות דיפלומטיות

מתחילות השיחות במלמול חרישי.
 עובר חדש אחד, השיחות במשכות.
 עוברים שני חדשים. ובראש חדש שלישי
 מודיעים -
 בקרוב ימשכו השיחות.

השיחות במשכות. הנושא משתכח
 ותועה בסבכי השיחה התועה,
 וסביב לשיחות העולם משוחח,
 כי היו השיחות לשיחת השעה.

ומשיחים השליחים בנסתר וגלוי
 ועוקב אחריהם העולם לא לשוא.
 כי מצב העולם זאת הפעם תלוי
 במצב השיחות הדנות במצב.

יש אומרים כי אסור עוד לשהות ולדחות,
 כי תבל עלי חוט-שערה מתבודדת,
 ובא זמן לשנות את דרכי השיחות...
 אבל זהו נושא לשיחה מיחדת.

נחמן אנגלסברג אמר די לתרגולות
ועבר מן הלול לחדר-האוכל, לשלשה
חדשים. הוא אחראי למכונת שטיפת
הכלים והדבר מוצא חן בעיניו,
כנראה. שמענו שגם בשעות שאינו
עובד הוא בא לראות אם הכל בסדר
ואם מחליפון מנהלים את הענינים
כשורה. זאת בקראת אחריות!

*

* בערב שבת היה ערב חפשי.

*

* באותו ליל שבת בילו כחמישה עשרה
חברים את זמנם במבוך הסימטאות של
העיר העתיקה. היה זה במסגרת טיול
לירושלים. מספר שבועות קודם לכן
התקיים טיול לירושלים במסלול אחר,
והחברים נהנו כל כך עד שחלק לא
מבוטל מהם חזר והשתתף במסלול
הנוסף.

*

נתבקשנו לארח לסדר פסח את ריצרד
קרוסמן ובני משפחתו. במוצאי החג
בשמע מפיו הרצאה במועדון.

סוף סוף

שיחה עניינית בין אם לבנה המעשי:
דני: אמא, כואב לך הראש?
נעמי: לא!
דני: אז מה כואב לך?
נעמי: לא כואב לי!
דני: שום דבר לא כואב לך?
נעמי: לא.
דני: ואבא, כואב לו הראש?
נעמי: לא.
דני: אז מה כואב לו?
נעמי: לא כואב לו כלום!
דני: יופי, אז אני יכול לעשות
רעש...

ימי הולדת

28/3 - בתיה ויטהם
- בטי עדר
/3 - עפר רפנק
29/3 - ג'ק בורטון
- צפורה סמברג
30/3 - צילה אבידור
- פנינה רוזנטל
31/3 - דליה חצור
1/4 - מיכאל כהן
2/4 - עידן שובל

ימי נשואין

29/3 - בת-שבע ומרקי מרקסון
31/3 - שושנה ואוסי אדלשטיין

* טיולים? כולנו מטיילים. חוהית
יצאה ליומים. סנונית יצאה ל-8
ימים. בני י"א יצאו גם הם. ולא פלא.
זה הזמן להנות ממראה הארץ. זו
העונה היפה ביותר בעונות השנה. הכל
ירוק עם נופך צבעוני. בשם פריחות
נישא מרחוק. אולם זו גם העונה
הקצרה ביותר; אם לא תסתכל סביבך
ותספוג את היופי - אחרת את המועד.
עוד מעט קט תתחיל הפניבה להצהיב,
כרי הירק יהפכו בהדרגה לקוצים
והקיץ יראה את עצמו בכל חריפותו.

* לריי וברוך דיויס בן, למזל טוב.
שמו בישראל: דותן.

* אדי עושה את עבודת הגמר בוינגיט.

* צוות המפעל גדל. הצטרפו: גוסטי,
לן יודיקין, יוסי כץ.

3

כ"א אלול ת"ש

חדשות מן המועדון

החברים הנחיינו בודאי בכך שהוחל בשיפוץ המועדון. זאת רק התחלה ואנו מקווים להמשיך: לצבוע משקופים, להחליף מבורות ובהדרגה להכביט כל תקון בחוץ. אנו מבקשים את עזרת החברים בשמירה על הרכוש ועל רמה באותה של בקיון. הדבר חשוב במיוחד כעת, כשאנו מתכוונים להשאיר את המועדון פתוח במשך כל היום. יראה כל אחד ואחד את המקום כביתו שלו ורכושו שלו. ישגיח כל אחד ובשעת הצורך אל יחשוש להעיר לזרים או לקטנים, אשר תודעת שמירת הרכוש עדיין אינה מפותחת אצלם.

בעזרת החברים ובשיתוף פעולה מלא מצד כל האוכלוסיה נוכל כולנו להגות ולבלות במועדון בנעימים.

ו. המועדון

ומה דעתך, חברה יקרה, להביא למועדון עוגה נאה מעשה ידיך? לא כל שבוע, כמובן...
המערכת

חוגי-בית

הערב מתקיימים חוגי הבית.

להתראות
הועדה המארגנת

מהמכבסה

השבוע אנו מתחילים לכנס וילונות. החברות המעונינות מתבקשות לבוא למכבסה ולדבר אתי לפני הבאת הוילונות.

פילים

מהמתפרה

אמהות החוגגות השנה את בר-המצוה לילדיהן, המעונינות לתפור בגד לכבוד המאורע, מוזמנות לבוא לבתייה בהקום האפשרי.
כ"כ יכולות חברות אחרות לבוא לבתייה להזמנת תפירת בגדים.

שריטה

4

קודם כל אני רוצה להכריז קבל עם ועדה: "אין אני באה לקטרג, לבקר או להמעיט מערך המאמץ של מתכנני המסיבה. לא נקטתי אצבע בהכנות, באתי אל המוכן, ואין לי, אם כן, כל כוונה לבוא בטענות. יחד עם זה, ברצוני להעלות כמה הרהורים שהרהרתי לאחר המסיבה. ואם אצל חברים רבים התעוררו מחשבות דומות, בוכל לפעול בהתאם בשנה הבאה. ובכן..."

במשקבו נמצא כבר, ברור השם, מגוון די גדול של גילים. לא כולנו זקנים עדיין (תודה לאל), ולא כולנו צעירים יותר (תודה לאל). במצב זה, שהוא טבעי לכל הדעות, בשאלת השאלה אם אפשר לבסס מסיבת פורים על ערב "דיסקוטקי" כמעט טהור.

חסרה לי למשל, אותה פתיחה בלתי פורמלית של "חיפוש בן-זוג". מה יש? גם לי מגיע פעם בן-זוג צעיר, לא? כמו כן, אני אוהבת מאד "לראות ולהראות", להנות ולצחוק מההמצאות והרעיונות של החברים, שהצליחו להתחפש למרות "שוד" הזיג-בוקס המצער. גם חלוקת משלוח המנות במסיבה תמיד מצא חן בעיני. אחרי הכל, הרבה יותר מעבין לראות מה קיבל השכן, מאשר להסתפק ב"מנה" שלי. (בקשר לתוכן ה"משלוח" עצמו, יש להעדיף, לדעתי, את המשעשע על המועיל, אבל זה נושא אחר.)

ועכשיו נקודה עדינה! חברים יקרים, האזנים שלי נולדו לפני העידן האלקטרוני, וקשה להן להתרגל לרעש של מיליון דציבל בערך. אפילו אם היה זה בנצוחו של, בגיד, ארטור טוסקניני. למען האחדות הלאומית אני מוכנה, איפא, לסבול. רק תנו לי מפעם לפעם הפוגה קטנה, של משחק, של הלצות, בנחה, של תחרות כל שהיא. הסדר כזה היה מצריך גם העלאת האורות מפעם לפעם, דבר שלא היה מזיק. לא ראיתי כל הערב את אחת מחברותי הטובות. לבסוף נתקלתי בה, וכששאלתי אותה איפה היתה, היא ענתה לי בפליאה: "מה? לא היית באהל מגידי העתידות?!" "אני מתודה שלא ידעתי על קיומו. כנראה מרוב צבעים פסיכודליים לא הבחנתי בו. מי יודע מה עוד פספסתי?"

ואשר להופעות... אם אין רמה מינימלית (ויש דרכים לבדוק) אולי כדאי לוותר על חלק זה, במיוחד כשתנאי הישיבה בלתי נוחים להפליא. (וזכרו! אני השתתפתי בהופעה).

לסיום, אל תרחמו עלי. אני דווקא רקדתי הורה לקצב ה"שק" עד השעות הקטנות. ובכל זאת...

אינגה

זה איכפת לך

יש לבן, נוהג בעים של שתית תה או קפה לפני האסיפה. כשלעצמו אולי יפה מאד שחבר יכול לבוא לשוחח ולבלות קצת לפני האסיפה. אך הכל מתקלקל תוך שטיפת הכלים. במיוחד כשיש מרצה מן החוץ, הרעש וקול קשקוש הכלים שבא מכיוון הדלפק מפריע מאד ומבייש גם את המרצה וגם אותנו.

אם החברים התורנים אינם יכולים לחכות עד סוף האסיפה כדי לגמור את השטיפה, הצעתי היא שנפסיק את הנוהג בכלל, או שלא נתחיל את האסיפה עד אחרי גמר השטיפה.

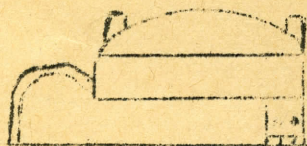
מיכאל כהן

היתה זו סלמה הראשונה ששמה לב לעובדה שטומי נעמד לתת הסבר אך ורק במקומות מסריחים. מהרגע הזה התחילה להתפתח שמועה שבעצם טומי עיור ומדריך את הטיול על פי חוש הריח בלבד. כך לשער האשפות, לרחוב הגיא (דרכו זרם כל ביום ירושלים העתיקה) ולמסעדה בה אכלנו ארוחת צהרים. כך למסגד עומד - התיירים טרם למדו לרחוץ את הרגליים לפני כניסתם, לאל אקצה השרוף, לכנסית הקבר הקדוש עם ארבע מיני הקטורת שלה, וכך בחזרה לאכסניה שבה בשלו לבו ארוחת ערב חגיגית. התאור הזה גם מסביר למה פגשנו חמש פעמים חמור מסויים שנשא בלוקים לבנין על הגב.

אפילו כשיצאנו משער האשפות, לרגע, לנשום אויר צח, כמעט נפלנו על גמל שישב שם. הגב' אנגלסברג עלתה על האוכף ללא היסוס, אך כשהגמל קם היה לה הרהור שני. רות ב' דהרה מסביב לחומות פעמיים-שלוש וירדה אחרי כן, קצת ירוקה. "ברור מדוע קוראים לזה" ספינת המדבר", אמרה. כשהגב' סוורט (אמא של קרול) עלתה, התביישנו והסתלקנו מהמקום. אפילו ממרחק רב שמענו את קולה כשגלתה לראשונה איך גמל קם - לא בבת אחת אלא רגליו האחרונות קודם ואז רגליו הקדמיות. עכשיו היא מאמינה בשווריון.

ידעתם שאבנים הן כמו פרחים? אפשר להכיר כל אבן לפי צבע וצורה, ובעיר העתיקה אין שתי אבנים זהות. על סמך אותן האבנים הסביר לנו טומי על כל כיבוש ותקופה. לפי הרושם שלי ראינו סימנים של 17 כיבושים שונים, ולכל אחד הסגנון שלו. ראינו דבר כזה:-

והנה ההסבר שקבלנו:- "האבן הארוכה אופיינית לסגנון בניה של הורדוס. אבנים כאלה משקלן כטובה לכל מטר ואתם יכולים לתאר לעצמכם איזה הישג הבדסי היה זה להביא אותה מהמחצבה. האבן התומכת מעצינת ביותר. היא כנראה מתקופת החשמונאים והעיגולים שבה הן תוספות מתקופה יותר מאוחרת. תזכרו בודאי שבחומות צלבניות יש לעיתים עמודים רומיים, כמו למשל

באשקלון. הממלוכים ראו את הסגנון וחיקו אותו, אבל במקום להשתמש בעמודים, פשוט קטפו את הקירות בעיגולים. כך העיגול הימני. השמאלי הוא חיקוי של קישוט זה שנעשה ע"י צלבנים מאוחרים יותר. למטה יש אבנים מתקופת הבית הראשון, אשר בזרקו מהר הבית ע"י הפרסים והתגלגלו עד הנה. מעל האבן ההרודיאנית רואים קשת הנקראת "קשת סמית", על שם האנגלי שחפר פה ושמו וורן. הקשת היא דוגמה קלסית של הסגנון. הקודם לסגנון גוטי, סגנון רומנסק-הוא סגנון ביזנטי. על הקשת ישנם ביצורים טורקיים. והקישוט בצד שמאל מאפיין את הסגנון שפיתחו הממלוכים להוכיח את כושרם בבניה.

אחרי ההסבר, התהפך החתול והסתלק מהמקום,

ג' ורג'

על החבר המצוי להזהר משלש סיסמאות נפוצות מאד היום, אשר אורבות לו בחוגי הבית הערב. לעזרתו - הננו מספקים מדריך קל וברור.

(1) סיסמה מס' אחת: "התקציבים הקיימים אינם מספיקים בלא הכי" - אז מה הטעם בתקציב כולל?

האמת היא שחוץ ממועדון המליונרים - התקציבים אף פעם אינם מספיקים. אפילו שבכפיל את התקציבים - אז לאחר זמן מועט מאד שוב לא יספיקו מסיבה אחת פשוטה: כמעט ואין גבול לגיוון השאיפות של היחיד במאה הנוכחית. ובכן, הפתרון היחיד המביח את הדעת, הוא שכל אחד יקבע לעצמו את העדיפויות שלו וישאף להשיג את אלה קודם. לפי השיטה הקיימת, יש לנו אפשרות קביעה לבין בגדים לבין בגדים אחרים וכו' בכל תקציב בנפרד. לפי הצעת התקציב הכולל תינתן ברירה בין בגדים מסוימים לבין חפצים אחרים.

(2) סיסמה מס' שתיים: "אם כבר - אז כבר";

ואז מפיץ הסיסמה ממש מפליג בהצעותיו ההגיוניות, כגון: נחפוף את כפר הנשיא למשק שתופי - או-בואו ונביתו כבר לכל חבר משכורת. כאן הגיונו מתבסס על העובדה שבתוך תקציב כולל העברנו כל כך הרבה תקציבים לרשות הפרט - שאין עוד משמעות בשיתוף בחיינו. האמת היא שמוציאים על משפחה בכפר הנשיא כ-1000 לחודש (בלי שכר דירה), ולפי השיטה הקיימת, המשפחה מחליטה כפרט על 50 ל"י והחברה כחברה על 950 ל"י. ולפי תקציב כולל, המשפחה תחליט כפרט על 100 ל"י והחברה כחברה על 900 ל"י. וזהו זה!!!

(3) סיסמה מס' שלוש: "תקציב כולל יהרוס מה שנשאר מהשיויון" -

מכיוון שחלק מחברינו יוציאו את כספם על תענוגות חולפים - בו בזמן שאחרים ירכשו בגדים טובים וריהוט בעלי ערך; או חלק, אשר מקבלים מתנות מבחוץ, יוכלו להרשות לעצמם דברים רבים אשר החבר ללא אותה "תוספת" איננו יכול לעשות. האמת היא שאפשר, כן אפשר, לשמור על השיויון גם נשיטה החדשה - אם החברים ירצו בכך, אפשר להמשיך בהורדה מהתקציב בשביל בגדים אשר נתקבלו כמתנות; יש אפשרות לטפל בכל מיני מתנות על מנת למנוע יצירת פער ברמות החיים בקיבוצנו. (ראה מאמרי בדברי הכפר לפני 3 שבועות). האמת היא שהיום אין קביעה בקשר למתנות - חוץ ממתנות-בגדים. בקשר לתענוגות החולפים - כדאי לזכור את מלותיו של המשורר: "מוטב שעה אחת של חטא מופלג מאשר חיים ארוכים של בינוניות אפורה".

אם כן - למה כל הצעקות? אנסה להסביר. בגיד שבשנה הבאה פתאם נתפסתי לשגעון שבלי אנציקלופדיה בבית - זה לא הולך! (הרי אי אפשר לכתוב כתבות בדברי הכפר בלי עזרה כזאת). אז אסכם עם אשתי שדוקא בשנה הבאה נצמצם בכל החזיתות ונרכוש את הספרים האלה. אני מניח שבתוך תקציב לבגדים נחסוך 100 ל"י, בריהוט לחבר 60 ל"י, הנעלה 40 ל"י, ומתקציב החופש 150 ל"י. ועכשיו מה לכל הרוחות פסול בזה? חומרני? להיפך: - במקום בגדים ונעלים - משהו רוחני. בזבזני? להיפך - הספרים יהיו שמושיים שנים לאחר המקסי!

יש המשך...

7

לעומת זאת, לפי השיטה הקיימת - אין ביכולתנו לקנות אותם פרט לזה שנצטרך לוותר כמעט לגמרי על תקציב החופש שלנו.

ולכל אותם החברים אשר מגיבים מיד: "אבל אין אפשר לחסוך מתקציבי בגדים והנעלה של היום? שישאלו את עצמם - האם באמת אי אפשר פעם אחת לדחות לשנה הבאה כמה בגדים - או סנדלים חדשים? או האם באמת כל פעם רק קונים כאשר אין ברירה ותמיד קונים רק הזול והטוב ביותר???

לי די ברור שתקציב כולל לא ישנה דבר בשנה רגילה או נגיד ב-4 מתוך 5 שנים. אבל אולי בכל שנה חמישית, החבר יוכל לעשות מאמץ מיוחד על מנת לספק איזו שאיפה מיוחדת אשר השיטה הקיימת איננה עונה עליה, ולא חסרות דוגמאות: רכישת פטיפון, או מצלמה, או אנציקלופדיה, או טייפ רקורדר; מתנה מיוחדת לבן אשר מתחתן, או עזרה נוספת לבן אשר עוזב או קבלת פנים מיוחדת להורים וכיוצא בזה.

אם מישאו יכול להסביר לי איך לספק את השאיפות הללו בגבולות השיטה הקיימת - אני אחזור בי מתמיכתי בהנהגת תקציב כולל. אבל הבני מעז להציע בצורה שונה לגמרי - שאם אני צודק ואין תשובה נאותה בשיטה הנוכחית - אז על המתנגדים לוותר על השיטה הקיימת.

קולין

פרוטוקול ועדת נעורים מ-1/3/71

נכחו: פנינה, ריני כ', מינה, ישראל א', קולין, ג' וני, צפורה.
- - - - -

תורנות בערבי ששי: החלט לכלול את הילדים מכיתה ט' ומעלה ברשימת התורנות לחדר אוכל. מחזורה של תורנות זו היא אחת ל-4 חדשים, בערך. במידה וישנה מסיבה אזורית לחברת הילדים, התורן יוכל לגמור בזמן מתאים שיאפשר לו להשתתף בה מבלי לאחד.

ביקור נוער אמריקאי: הציעו לנו לקבל 4-8 בני נוער מארה"ב, גילאי 16-17, אשר יבנו אצלנו בקיבוץ 5 שבועות וישולבו בתור מסגרת הכיתות איל וסנונית. כמה מאות נערים ונערות מגיעים במסגרת זאת ומתחלקים לקבוצות קטנות בהרבה משקים. בסיון השנים האחרונות היה מוצלח מאד להיות ויש בכיתת איל וגם בכיתת סנונית מספר מספיק של ילדים המעוניינים לקבל אורחים כאלה - החלט להמליץ לפני המזכירות לקבל את ההצעה.

חומר נפץ: לאחרונה נתגלו שני מקרים של החזקת חומר נפץ ע"י כמה מבני הכיתות. החלט להזמין מן הגוש קצין אשר יסביר בפרוטרוט את הסכנות, כ"כ יובא סרט חינוכי מתאים.

מבחן פסיכו-טכני: החלט להמשיך בשיטה אשר הוחל בה לפני שנים ולתת לכיתה י"ב לגשת למבחן הנ"ל.

תיקוף מביה"ס:

לאחר פניות חוזרות לבני הכיתות, לא להשאיר את תיקיהם מתחת לחדר-האוכל, החלט לפעול הפעם בצורה תקיפה יותר. חברי הועדה התארגנו למשמרות במגמה לדאוג לכך שהתיקים אשר ישארו למטה - ילקחו ויחולקו רק בערב.

x x x x

רעיון חוגי הבית נתפס בחברה, במיוחד בפגישה הראשונה. כל החברה יצאה ולמחרת - איזו התרגשות!

פנטסטי! הנה חברים יושבים יחד, על כוס תה, ומשוחחים בצורה חופשית לגמרי על נושא זה או אחר. ערב מעבין, נעים - ולאור דוקא שקט! לכל אחד יש, בודאי, דעה אחרת על מטרת החוגים. אחד חושב שעצם העובדה שמספר חברים יכולים להפגש - מספיקה. אחד מציע: בואו ונשוחח על נושאים שיובאו לדיון רציני באסיפה; כדאי שהנושאים יגיעו לאסיפה כאשר יש כבר התבטאות חברים בנוגע אליהם. אחר מקשה: "והצעירים - האם הם מעוניינים לשמוע ולהשמיע? אולי נחלק את הקבוצות אחרת: ניתן להם יתר אפשרות לשיחה "בין-גילית" על ידי כך שנחלק אותם רק בין 4-5 חוגים ואח"כ, עם השתבות הרכב החוגים, יפגשו עם חברים אחרים". וכו' וכו'.

למטרה הראשונה הגענו. מבליים ערב נעים יחד עם חברים שלא תמיד מזדמן לנו לשבת ולשוחח אתם. לגבי המטרה השנייה - החלטנו באסיפה להביא נושא אקטואלי - תקציב כולל - ורק אז להחזירו לאסיפה להכרעה. גם את ההצעה השלישית - בקשר לצעירים - כדאי לנו לבסות, כי עד שיהיה מספר גדול יותר של צעירים שיהיו במשק בקביעות, קשה להבטיח את השתתפותם המלאה בהרבה חוגים. ואם בדצוננו לנהל שיחה ממשית עמם - קשה להסתפק בדעה של נציג או שנים מהם במקום בהרכב מלא.

פרנק כתב פעם בדברי הכפר שרצוי לשמוע תוצאות מהחוגים. לדעתי התחלנו יפה וטוב שלא פרסמנו שום דבר, כדי לא להגביל את השיחות החופשיות. אך עכשיו צריכים להתקדם. המנחים והועדה שומעים ביניהם דו"ח על ערבי החוגים. וכאן נראה לי שחסר ה"פלפל". הדבר מעבין את כולנו. כולנו רוצים לקרא, בשבוע שלאחר קיום החוגים, דו"ח בדברי הכפר, מבלי לציין שמות משתתפים או מנחים.

יש באפשרותנו, ע"י פרסום דו"ח כזה, להפוך את החוגים למשהו "חי" יותר שיהיה חלק מחיי החברה. מדוע לשבת ערב אחד ולדבר בצורה חופשית, באוירה נעימה - וא"כ לשכח הכל? חבל שפגישה כזו לא תשאיר עקבות. נכון, אפשר לומר כי פגישה על כוס תה היא פגישה על כוס תה וזהו! ומה שיהיה יהיה! אך אני, בכל אופן, הרגשתי בשיחות "ליד השולחן" שאין זה מספיק לנו. הלואי ומצאנו את הדרך לפתח שיחות אלה, לשמוע הרגשת חברים על חיינו כאן - ואחרי עשרים ושתים שנה - מדוע לא?

9

התכנית בפש, טיול ולימוד בעשתה פופולרית מאד בשנים האחרונות. לפני שנה השתתפו המשפחות ארנברג וגולן.

הרינו מצרפים וויד, בו מפורטת התכנית לקיץ הקרוב, בכדי שחברים המעוניינים בכך יוכלו כבר לארגן את תכניותיהם לחופש.

נמסר לנו כי רצוי להרשם מוקדם, היות ויש ביקוש רב בקרב חברי הקיבוצים לחופש זה.

* נשתדל למשוך את ההרשמה עד מחצית או סוף מאי.

לאחר הבסיון הטוב של מבצע בפש, טיול ולימוד מאשתקד, ולפי בקשת חברים רבים - הצנו מתכננים שני מחזורים לשנה הזאת. כדי לאפשר גם למורים להשתתף הפעם בקדיש שבוע ראשון לנושא: "ההתנחלות היהודית בהר-חברון" (או "בעקבות האבות"). את הנושא עצמו בלמד בחמישה ימים, מיום ראשון עד יום המישיס בלילה.

רצוי מאד להשאיר לשבת, שכוללת תכנית עשירה ומעניינת. רצוי שכל משתתף יציין, באם יש בדעתו להשאיר לשבת.

הטיולים מבוצעים במסאות צמודות במשך החצי הראשון של היום. מתוך הבסיון של אשתקד, אין הגבלה מיוחדת.

הנושא לשבוע השני של הנופש הוא: מרד בר-כוכבא והשתקפותו במסורת "קידוש השם".

גם הפעם רצוי להודיע על בכורות להשאיר בשבת.

במקרה, ומתוך שני המחזורים לא כולם יוכלו להשאיר בשבת, נשתדל לקיים שבת משותפת עם משתתפי שני המחזורים.

התאריך למחזור הראשון - כ"ד-כ"ט מנחם אב תשל"א, 15-20 לחודש אוגוסט 1971 והשבת כ"ח אלול, ל" מנחם-אב (21.8.71).

התאריך למחזור השני א' אלול תשל"א עד ו' אלול, 22-27 לחודש אוגוסט. שבת ז' אלול.

המחיר ליום למשתתף 12.50-15 ל"י ליום. על המחיר הסופי בודיע.

חברים מתבקשים לתכנן ולהשב את דבר השתתפותם בעוד מועד. מספר המקומות מוגבל ל-50 משתתפים וכל הקודם זוכה.

* תאריך ההרשמה עד ו' ניסן, ראשון לחודש אפריל 1971.

התכנית המפורטת תשלח לברשמים. התכנית המוצעת נמצאת בידי מרכזי ועדת ההשתלמות של כל קבוצה וקיבוץ.

בברכה

בשם החוג ליהדות

שלמה יפה

נכתו: ג' יסון, ינקל, אריק, מינה, מיכאל, דוד, גרשון
בעדו: ריני(מחלה) רות ג' (עבודה)

- - - - -

(1) טלביזיה במועדון

סוכם להחזיר את מקלט הטלביזיה לסם ורנה ולרכוש מקלט חדש למועדון.
ראובן מ' יהיה אחראי לרכישה בעזרת הבוגעים בדבר (גזבר, חשמלאי וכו').

(2) עבודתו של אייבי באיחוד

באישור ועדת כח אדם הוצע לאיחוד שאייבי יעבוד במדור לצילום.
ההצעה התקבלה - אך עבודתו תתחיל רק בחודש מאי.
בינתיים פנה האיחוד בבקשה לשחרר את אייבי לחודשיים לעבודה בקשר
להעברה של בית האיחוד. המזכירות החליטה להענות לבקשת האיחוד.

(3) מצב השמירה במשק (בהשתתפות ג' רי נ' הרב"ש)

אחרי דיון כללי על מצב השמירה במשק, הוטל על ג' רי, מיכאל
ומינה לעבד תקן שמירה חדש שיובא לדיון ואישור במזכירות.

(4) תקון טעות

התברר שלא פורסמה החלטת המזכירות בקשר לגזבר לבית הספר "עמק
החולה". סוכם בישיבה לפני מספר שבועות שראובן גוסר ימלא
תפקיד זה - נוסף לעבודתו במפעל - במשך תקופה של שלשה חודשים
עד שיימצא גזבר קבוע.

(5) מרכז ועדת השתלמויות

המזכירות קבלה את התפטרותה של בתיה מתפקיד מרכזת ועדת
ההשתלמויות. בעקבות סיכום המזכירות לגבי תפקידיה של ועדת
ההשתלמויות בישיבה משותפת שהתקיימה ביום 23/2/71, הודיעה
בתיה שאין ביכולתה להמשיך לכהן בתפקיד זה היות ודעתה עומדת
בניגוד לסיוכום הנ"ל.
המזכירות מטילה על ועדת המינויים להציע מחליף.

× × × ×

מהחלטות האסיפה מ-28/3/71

1. בקשת האיחוד לשחרר את גרשי לחודשיים בקיץ:
האסיפה אישרה את בקשת האיחוד.

2. חלוקת סיגוריות:

הצעת ו. חברה התקבלה באסיפה.

הערה: הסבר על שני הסעיפים הנ"ל פורסם כבר בדבר-הכפר.